

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. bútorkészítőnél, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművelőse ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

110. szám.

Brassó, Csütörtök, szeptember 29-én.

III. évfolyam 1887.

Előfizetési felhívás.

BRASSÓ
negyedik évfolyamára.

Lapunk 1887. október elsejével ez év utolsó ne-
gyedébe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szivesked-
jenek előfizetéseiket megújítani, minthogy
lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfize-
tési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (okt.—decz.) 1 frt 80 kr.

Külföldre. 5 frank.

Az előfizetéseket legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatószámmal készsége-
sen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött elő-
fizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentul sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közön-
ség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A hazai románok.

A dévai és kolozsvári királylátogatás al-
kalmából ujabban igen élénk megbeszélés tár-
gyát képezte a hazai, nevezetesen erdélyrészi
románok politikai és társadalmi élete, illetőleg
szerepe közéletünkben. Emelték ezen megbe-
széléseket a felség szavai, melyeket a tisztelgő
román küldöttségekhez intézett, intvén őket
egyetértésre, a többi nemzetiséggel való békés
együttélés- s működésre, az izgatások mellőzé-
sére és hűségre trón és haza iránt.

De emelték ezek fontosságát magának a
román metropolitának, Román Mironnak nagy
horderejű szavai, melyek közvetlenül a fel-
ség kolozsvári látogatása előtt láttak napvilá-
got. — Nem tagadjuk, a felség szavaira el
voltunk készülve. Nemcsak, de egyenesen vár-
tuk is, mert égető szükségnek tartottuk, hogy
a románok is legfelsőbb helyről kapjanak egy
kis leczkét azért, a sok állam- s nemzetellenes
izgatásért, melyet évtizedek óta folytatnak, —
mintegy sakkban tartva ez által az államkor-
mányt, melynek mindenkor éber figyelemmel
kell őket lépten-nyomon kísérni.

Ideje volt, hogy a felség közvetlen adja
tudtokra a románoknak, hogy kegyeire csak

úgy számíthatnak, ha minden izgatásokat maguk-
tól távol tartva, egynek érezzék magukat s egygyé
forradnak a trón iránt való törhetlen hűségben, a
közös anyaország szeretetében s a hazafias kötel-
mek teljesítésében. Ellenkező esetben érdemetle-
nek a felség kegyeire. És ez nagyon termé-
szetes. Magyarország alkotmányosan érző, apos-
toli királya nem részesíthet kegyeiben egy
népet, mely országa törvényei s az uralkodó
nemzet ellen valóságos izgatást és aknaharczot
folytat. A románok pedig ezt teszik titkon,
ezt nyíltan.

A románok nem ismerik el az uniót Ma-
gyarországgal. Ez nemzetiségi programjok
sarktétele. Nekik önálló Erdély kell, külön
országgyűléssel Szebenben, a hol ők majorizál-
hatnák a magyart is, szászt is.

Ez egyenes megtagadása a magyar alkot-
mánynak.

A románok titkon működnek dákóromán
tervek megvalósítására. Külön országgyűlést
tartanak maguknak Szebenben népképviselési
alapon. Ez országgyűlés tartama ugyanaz,
mint a magyar országgyűlésé. Megválasztják
kormányukat. Ez igazgatja három, illetve öt
évig a román nép összes ügyeit. Ez mondja
ki az országos választásokat megelőzőleg, mily
álláspontot foglaljanak el a románok. Ez mon-
dotta ki eddig a passzivitást, a melyet Román
Miron „gyámoltalan”-nak nevez. Csakhogy a
maguk szempontjából kiindulva, a passzivitás
legkevésbé sem gyámoltalan. Jelenti a ro-
mán nép elégtelenségét a magyar törvényho-
zással, melylyel nem akar solidaritásba lépni.
Jelent egy véghetetlen aknát a magyar állam-
nak nevezett épület alatt, mely úgy szétága-
zik, mint a szű járatai a százados fenyőben.
És jelenti a román nép szolidaritását a magyar
állam és magyar nemzet elleni gyűlöletben.

Ez a gyűlölet annyira meggyökerezett,
papok s tanítók által élesztetik, hogy a román
közép minden magyarban ellenséget lát. Az
ördögöt falra festik előtte s ő olyanira irtó-
zik tőle, hogy nem tudjuk, mi nagyobb ben-
ne: vajjon a magyarok elleni gyűlölet, vagy
a saját nemzetisége iránti szeretet?

Jellemző erre a „romana irredenta” esete.
Vajjon akadt-e román, a ki ama véres kiált-
ványokat a hatóságnak átszolgáltatta volna?
Pedig kevesen mondhatnák — különösen az
intelligenciából — hogy nem kaptak.

Pedig mi magyarok korántsem vagyunk
ellenségei a román elemnek, sőt inkább bará-
tai volnánk. Inkább tudnánk rokonszenvezni
velök, mint másokkal. Nyelvök oly kedves,
oly kellemesen csengő, hogy örömmel, élvez-
zettel tanuljuk. A román nép művelődését, is-
koláztatását, felvilágosítását szívesen fejleszte-
nők, a nélkül, hogy elvegyük nyelvüket; de
mit használ mindez, ha lelketlen izgatók el-
lenségünké tették e népet s mi ma ellenség-
gyanánt állunk szemben velök, melylyel egyez-
ségre lépni büszkeségünk, hazafiságunk nem
engedi. Nem addig, a míg ők fel nem adják
mai államellenes álláspontjukat. Nem addig,
a míg ők egygyé nem olvadnak velünk „a
trón iránti törhetetlen hűségben és a közös
anyaország szeretetében”. Nem addig, a míg
ők külön nemzetiségi pártot tartanak fenn s
nem csatlakoznak nyíltan egyik hazai párthoz.
Ezt pedig — nyíltan kimondjuk — a ro-
mánok nem fogják megtenni soha.

Mint a szászok között, úgy van közöttük
is egy mérsékeltabb elem, mely ellensége a
passzivitásnak.

Élén áll e pártnak — ha annak nevez-
hető — Román Miron metropolita, kinek igaz
hazafiságában nincs oka s joga kételkedni sen-
kinek. Ő a legfőbb egyházi állást tölti be.
Állásánál fogva nagy befolyással kellene bir-
nia népére. De vajjon bir-e vele? Legtávolabb-
ról sem. Sőt épen hazafias érzelmeiért gyűlö-
let és üldözés tárgya a tulzó románoknál.
Lapjaik kinézetlen támadásokat intéznek az
egyházfő ellen. Már maga ez is szokatlan je-
lenség.

Az érdemes főpap újabb nyilatkozata is
heves megtámadatásoknak van kitéve, a mi-
ért azt állítja, hogy a román tulzók, a nép-
vezérek, „a gyámoltalan passzivitás szerzői a
nagy összeség érületét és nézeteit nem kép-
viselik.”

Sajnáljuk, hogy mi sem oszthatjuk a tu-
dós főpap ezen nézetét. Az eddigi tapasztala-
tok után ítélünk. Nem emlékszünk egyetlen
esetre, hogy a román intelligencia bár — a
népről nem szólunk, az műveletlen, félbarbár
állapotu — desaválta volna ezen „egyes ki-
vételek”-et, mikor annyiszor lett volna érde-
kében. Sőt ellenkezőleg, úgy tudjuk, hogy
mindenkor azonosították magukat velök. A
tulzás netovábbjág menő lapjaikat ők tartják

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

— Igen, az ő hangja volt, a mely megköszönte.
Nem is téveszthetné össze mással, atyám, mert a
többiek odaát mind éjjeli baglyok.

— De fiam, hogy beszélhetsz ily tiszteletlenül
ezen tisztos nőkről! — dorgálá az apa fiát, mialatt
azonban a közeli bokor felé hajlott, eltitkolandó mo-
solyát.

A későbbi napokban gyakran történt azután,
hogy Gabriella a lépcsőn találkozott a polgármesterrel,
a ki ép akkor érkezett haza, mikor ő távozott. A férfi
udvariasan köszönt, készséggel nyitotta ki számára az
ajtót és kérdezősködött fia magaviselete felől.

Az első alkalommal Gabriella elfogult volt; de
lassan-lassan leküzdte félelmét s nem ritkán kedélyesen
társalogtak is a tágas folyosón. Gabriella azt hitte, hogy
a polgármester irodai teendői nyáron nem oly szor-
gosak, minthogy mindég korábban jött haza.

Röviddel a nagy szünidők előtt történt, hogy a
ház ura először lépett a tanóra alatt a szobába. A
teremben félhomály uralkodott, a falon függő, halvány
arczképre czikkázó villámfény esett.

— Bocsásson meg, kisasszony, hogy zavarom.

mondá. — A rossz idő hazavart. Csendesesen fogok
ülni a karszékekben, kérem folytassa, mintha itt sem
volnék.

Gabriella a félhomályban nem látta tisztán arcát,
de érezte, hogy szemei rajta függnék. Ez megzavarta s
ő néhányszor hibázott is.

A mint az óra ötöt ütött, felkelt, kalapja s
kesztyűje után nyúlt.

— Kegyed nem távozhatsz most, kisasszony! —
mondá felállva Silbrück polgármester ur, — valóságos
felhőszakadás tombol odakünn.

Gabriella nyugtalanul tekintett az utcára, mely
hirtelen tengerré vált s a hol a jég is csak úgy hul-
lott. „Igazgatónom zokon fogja venni, ha nem érkezem
pontosan vissza” — mondá azután.

— Lehetetlen, hisz ő elég világosan láthatja elma-
radása okát. De különben kedves kisasszony, kegyed
csak nincs zárdában!

— Majdnem! — Ezt oly keserves, meglepő han-
gon mondá, hogy a polgármester kutatólag nézett rá.

— Hogy van az, hogy kegyed oly kevés szabad-
ságot élvez, holott már nem iskolai növendék?

— Az igazgatónőt néném kérte fel, hogy még
most is érvényesítse fölöttem tekintélyét. Eddig alig
éreztem nyomasztónak, de tegnap . . .

— Tegnap a kisasszony rendkívül zsarnok volt?
— vágtat közbe meglepődéssel a polgármester.

— A nagy szünidők alatt néhány napra a he-
gyek közé akartam menni. De ő megtagadta az enge-
délyt. Azt mondá, emancipált volna, egyedül utazni
s nem is illik. Én pedig hogy örvendtem már!

Haragosan, egy tapasztalatlan teremtsé őszinte-
ségével beszélt, melynek egy barátságos tekintetre mind
a nyelvére tolt, mi szívét nyomja. A polgármesternek
rendkívül tetszett, hogy a fiatal leány daczára gazdag
ismereteinek oly természetes maradt s hogy a sablon-
szerű intézeti nevelés nem volt képes élenkségét el-
fojtani.

— Kedves kisasszony! — mondá mosolyogva, —
nem mondom, hogy ez esetben különben szigorú fő-
nöknőjének nem lett volna némi igazsága. Kegyednek még
várnia kell az egyedül utazással, míg idősebb- s te-
kintélyesebbnek fog látszani.

— Azaz, a míg idősebb és oly eltompult érzékű
leszek, mint társnőim, hogy nem lesz más óhajom az
iskolakönyvnél! A míg magam sem leszek más egy
gépnél, melyet naponként felhuznak, hogy ledarálja a
nyelvtani szabályokat.

Mintha a természet tombolása a leány lelkét is
felzavarta volna, oly szenvedélyesen czikkáztak szemei
s oly komoran nézett alá az utcán hömpölygő vizárra.
Hetekig boldogította őt az utazás gondolata. De a ti-
lalom óta vége van örömének, lelke csak bűt s bánatot
ismer s jobban mint valaha, fáj neki sorsa.
Folytatás következik.)

fenn, mert hisz a népnek talán egy század százaléka az, mely olvasni tud. Ez mind bizonyítéka annak, hogy a magyar-gyűlölet mélyen gyökerezik s általános a románokban.

Nem tagadjuk, vannak kivételek. Ott van Fogarasmegye. A legszebb összhang a nemzetiségek között. De nincs is passzivitás. A papság nagy része többé-kevésbé hazafias. De ezek csak egyesek. Ezek a tulajdonképeni „egyes kivételek“.

Mi a román népre nem vallásáért nehezeltünk. Mi a román népet politikai tekintetben nem különböztetjük meg vallása szerint, mint egy előkelő fővárosi lap tévé. Ez helytelen s a viszonyok kevésbé való ismeretére vall. Politikai tekintetben nincs a románok között sem valláskülönbség, ott ők magyar állam- s nemzetellenesek, akár görög katolikusok, akár görög keletiek. Mi ellenségeinket látjuk bennök egyedül politikai maguktartása miatt s veszélyes ellenséget, melyet figyelemmel kell kísélni, mert vérrokonai egy szomszéd ország uralkodó törzsének, mely különben is rég visorogtatja felénk fogait, mely a mily kicsiny, ép oly veszélyes lehet adott viszonyok között.

Azonban mindennek dacára mi nem félünk tőlük. A mily szívesen nyújtánánk nekik is testvéri jobbot, ha ők szakítva az eddigi veszélyes irányzattal, őszintén csatlakoznának e hazához és hazájuknak vallanák ez országot, mely nekik éltet adott s a melynek földje táplálja őket, ép úgy tudunk óvakodni tőlük, ép úgy tudjuk — szükség esetében — hatalmukat éreztetni velök. Az állam hatalmát polgárai fölött. Az igazságszolgáltatás hatalmát a bűnös fölött.

Belföld.

Brassó, szept. 28. (A király elismerése.) A miniszterelnökség útján vettük a következő legfelsőbb kéziratot-másolatban:

Kedves Tisza! A most bevégzett idei nagyobb hadgyakorlatok alkalmából az ország több részeit látogatván, a legörvendesebb benyomások hatása alatt térek vissza a fővárosba.

Mindenütt örömmel tapasztaltam, hogy a hagyományos hűség és hazafiaság kedvelt Magyarországon minden táján, a régi anyaországban szintugy mint annak erdélyi részeiben, változatlanul él a népesség szívében, a mint ez személyem és a trón iránti szeretetet és hű ragaszkodást tanúsító számtalan jelekben és tettekben is nyilvánult.

Még inkább fokoza pedig ez örömemet, hogy a hadgyakorlatok által érintett minden vidéken, nem csak az illető helyhatóságok és azok községei buzgósan és teljes meglegedéssel feleltek meg feladatuknak, hanem az összes népesség, a mint erről nem egyedül az egyes hadcsapatok parancsnokaitól vett jelentésekből, hanem személyes észleleteimből is meggyőződtem, a csapatok minden szükségleteinek a legnagyobb előzenyességgel és áldozatkészséggel eleget tenni s a katonaság irányában meleg rokonszenvet tanúsítani igyekezett.

Öszinte elismerésemet óhajtván ezért nyilvánítani,

utasítom önt, tudassa az érintett vidékeken mindenütt és mindenivel meglegedésemet és köszönetemet, a hűség és hazafiaság ez újabb bizonyítékaiért melyekkel a népesség kedvelt Magyarországon mindenkor örömteljesen töltött napjaim emlékeit ezuttal is gazdagítja.

Kelt Kolozsvárt, 1887. évi szept. hó 24-én.

Ferenz József, s. k.

Román lapszemle.

— A „Tribuna“ fecsorjai. A „Gazeta“ és Tisza K. nagy-váradai beszéde. —

A „Tribuna“ is talált valamit, a mi nagyon tesz neki. A dévai hadgyakorlatokan azt hallotta, hogy a felség megdicsérte az azokban részt vett hadtesteket. Igen ám, de ezen hadtestek legényei legtöbbször románok — sunt mai ales Români — sőt a két hadtest csapatai inkább román feciorik, legények. Hát a fecsorok aztán jöttek, fürgék, élénkek s ime ezért olyan kiünök ezek a csapatok; az izmos, kitartó és fáradhatatlan románok azok, kik különleges harcias képességet adnak; a román nemzeti hagyományok adják meg e csapatoknak azt a gyorsaságot, a mely még a hadiszemle terét is mintegy megmozgatja.

Ilyen hangból szól egy egész vezércikk a fecsorokról s ez akarunk ellen a román példabeszédet juttatja eszünkbe.

„Tiganu isi laudă ciocanu“ azaz: „Minden czigány a maga porolyát dicséri.“ Miért kellett a fecsorokat így felmagasztalni? Ennek is megvan oka, foka. „Bánjatok az állam közéletében így a románokkal, a mint a császári hadseregben vannak és ők olyan jó honpolgárok lesznek, mint a minő jó katonák.“

Ez a tanulság. Tehát az agitátorokról többé szó se legyen... De mit látunk! Góna contra nationalitá tirolu, azaz: „hajsza a nemzetiségek ellen“ című rovatban panaszkodják, a brassói és n.-szebeni román lapok, hogy Kozma főügyész a nemzetiségi igazgatások ellen erőlyes felhívást intézett az összes kir. ügyészekhez.

„Ime gyors lépésekkel haladunk a magyar kancsuka uralom felé. Még csak egy Sziberia hiányzik.“

Igy morfondéroz a „Gazeta“, azért, mert figyelemmel fogják kísélni, hogy a magyar állam és magyar nemzet ellen ellenséges irányban ne irhasson. Nem árt egy-egy kis douche a tulbuzgóság lehűtésére. Használni fog ez s ha nem használ: lesz erősebb gyógyszer is. Elvégre is csak be kell látniok a román tulzóknak is, hogy a magyar államot és magyar nemzetet megtorlatlanul mocskolni itthon nem lehet. Nem kell ugy megijedni attól, a mi nincs, t. i. a magyar kancsukától és Szibériától. Naszód még nincs Szibériában.

Elég az, hogy csuful felsült a „Gaz.“ az ő profecziájával. Emlékezhettek e szemlék t. olvasói, hogy milyen bölcsen megjövendölte volt a „Gazeta“, hogy mit fog majd Tisza Kálmán m.-elnök N.-Váradon beszélni? És most, miután olvasta ő is azt a beszédet?

„Ma jött tudomásunkra Tisza Kálmán magyar miniszterelnök N.-Váradon tartott beszédének tartalma. Feltevésünk, hogy a min. elnök felhasználandja ezen alkalmat, hogy szokott módon menyörögjön a nemzetiségek állítólagos igaztói ellen, nem teljesedett.“

Lám, hogy még az ujságíróknak sem kell a medve bőrére írni, míg meg nem lőtte!

„A m. elnök ez alkalommal meglepett minket,

merőben hallgatván a nemzetiségekről, mint ha nem is léteznének.“

Ugy nem is léteznek, mint azt a „Gazeta“ és „Tribuna“ a világgal elhitetni szeretnék. Hanem már azt mégis tudja, de csak hozzávetőleg, — póte — hogy miért nem beszélt a m. elnök az agitátorokról. A mit a m. elnök mondandó volt, azt a belügyminiszter végrehajtotta, megbízván a kir. főügyészt ama hires körlevél szétküldésével, a melynek czélja valami inquisitio felét behozni a nem magyar hirlapi és irodalmi termékek ellen s így a nemzetiségi igazgatásoknak útját állni.

Most már próbabil, azaz valószínű, hogy Tisza K. m. elnök belátta, hogy nem illő a nemzetiségi kérdést előrántani épen akkor, midőn a Felső Erdély közepében van. Ezért leginkább a falusi pénzügyi kérdéssel foglalkozott s feltette magában, hogy előkészíti az adófizetőket a jövő adófelelősekre.

Itt aztán segítségül hívja Apponyi német lapját, a „Budapester Tageblatt“-ot s ez aztán segíti a zavarból. Pedig milyen jó viz lett volna a „Gaz.“ malmára az a nemzetiségi kérdés, ha arról okvetetlen beszélt volna a m. elnök, mert az ő hite szerint a pénzügyi misériák mellett, a nemzetiségi kérdés beszél még inkább ellene és a kormány ellen.

Ejnye, ejnye, miért nem beszélt a min. elnök a „Gaz.“ kedvére a nemzetiségi kérdésről! Vigasztalás és kárpótlásul szolgál e helyett az, hogy a „Narodny Listy“ szerint, melyet a „Gaz.“ örömmel utánközöl, a magyar kormány befolyása hanyatlóban van. Ha ebben örömet találja, mi miért zavarnók meg!

A szebeni „Telegraful Roman“ rossz neven veszi, hogy a felség szavait a magyar lapok arra használják, hogy a gör. kel. papság ellen fegyvert kovácsoljanak, mintha már joguk sem volna a törvények védelme alatt állani.

Az érdemes főpapnak abban nagyon is igaza van, hogy a tulzók nem egyedül egy felekezet kebeléből teremnek, hanem általában a román nemzetiség kebeléből, felekezetre való tekintet nélkül.

Czenkalji.

Res saxonicae.

— Szász lapszemle. —

A brassói német lap Tisza Kálmán nagy-váradai beszédéről írva, különféle érdekes kommentárokat fűz ahhoz. Adjuk ezeket kivonatilag, fenntartva magunknak, hogy ahhoz jövőre hozzászóljunk:

„Mindenek előtt Tisza beszéde nem volt, mint előre hirdettetett, programmbeszéd, hanem csak beszélgetés az ország pénzügyi helyzetéről. De nyilatkozatai a pénzügyi helyzetről nagyon hézagosak s nem tartalmaznak semmi újat. Mert a mit erről mondott, az már ezelőtt gyakran elmondott. Szívesen elismerjük, hogy az ország 1867. óta minden tekintetben tekintélyes haladást tanúsított s hogy szükséges is volt, korábbi mulasztásokat pótolni, és hogy ezen haladások sok pénzbe kerültek. Azonban hiányzott a mérséklet. A mi évszázadokon át mulasztott, az nem pótolható két évtized alatt. És egy kicsiny, szegény országnak, minő Magyarország, nem szabad kívánatait s igényeit egy hatalmas, gazdag nagyhatalomhoz szabni. Magyarországnak nem szabad megszámlálatlan milliókat hatalmas palotákra, mint parlamenti épület, kereskedelmi

Zajzoni Rab István életrajza.

(Folytatás.)

S míg egyfelől ezekben és ezek által mintegy a szellemi összeköttetést igyekszik fentartani hitsorsosai-val, másfelől egyszersmind használni akar a barcasági magyarságnak azon ethnografiai cikkek közzétételével is, melyek tárgyuk érdekességénél s valóban vonzó szép irányuknál fogva a magyar olvasó közönség figyelmét a hétfalu, helyesebben szólva a 10 falu közigazgatási és egyházi viszonyára terelték.

A Bécsben töltött 3½ évi nyomorát kitartó szorgalommal folytatott munkássága feledtetni s míg 2 kötet költeményét, a székelyeknek ajánlott „Kordalait“ s a „Magyarok kürtjét“ sajtó alá rendezi, addig a maga nemében elég jelentékeny, bár csekély fizetéssel honorált állását példás kötelesség-érzettel töltötte be.

Nem czélunk, hanem eszköznek tekintvén a fényes irodában dolgozást, lelke többre vágyott, mint a sors oly fukarul osztja számára, nem azon köznapi lények közé tartozóknak képzelte magát, kik az élet törekvéseit önjelölüknek megalapítására összpontosítják; emelkedett lelkülete nem énjével, hanem az elvesztett szabadság kivívásának küzdelmével, a letipott nemzet fölemelésének reményével volt eltelve. E remény valószínű megörvösölő, mindezt helyreépítő természetében bizva. Ott küzdött tollával ő is azok sorában, ki-

ket a feldult berek fájdalmas szavu csalogánya arra hív gyönyörű allegoriájában fel, hogy:

„Hozzatok dajt emlékül a hajdan
Lomb s virággal gazdag tájirul;
Zengjétek meg a jövőt, ha majdan
E kopár föld újra felvirul.
Dalatokra könnyebben derül fény,
Hamarább kihajt a zöld berek;
A jelennek bűjait édesítvén
Fiaim csak énekeljétek.“

Zajzoni átértette a nagy költő szavait, nemes szívével érezte, hogy a nemzetnek szüksége van vigaszra, bátorításra akkor, midőn reményvesztetten áll.

Zajzoni átértette a nagy költő szavait, nemes szívével érezte, hogy a nemzetnek szüksége van vigaszra, bátorításra akkor, midőn reményvesztetten áll szabad-sága, alkotmánya vérbefult sirja előtt s nem is késett gyászának és reményének, fájdalomának és bizalmának lantján kifejezést adni a legszentebb meggyőződés erejével a lekszenvedélyesebb lelkesedés hangjával: itt nyíltan, amott igazán megkapóan szép allegorikus alakban: Magyarok istene ime felsóhajtunk, Az ősi bércek tündéréhez, El innen el, Hős Domokos, Zug az idő, Tinódi Sebestyén, A nápolyi költő a királyhoz, A rab stb. című költeményei... hazája iránti lángoló szeretetének gyönyörű kifejezései.

Az egyedül önjelére utalt fiatal költőt a szakadatlan szellemi munkásság elannyira kimerítette, hogy 59. őszén a már nyolcz év óta nem látott édes otthonának balzsamos levegőjére vágyott. Idehaza csak-

hamar fölgyógyulva, több kirándulást tett a barcasági és háromszéki vendégszerető családokhoz. A Zathureczky, a Réz és más nemes családoknál a komoly és önértékes ifjút szívélyesen fogadták. Jól ismerték műveit s hazafias szellemtől átlengett költeményeit különösen Háromszék iskoláiban a tanulók is szavalgatták. A „Kordalok“-at meg épen jutalom-könyv gyanánt osztogatták ki jobb tanulók között a református iskolák hazafias érzelmű tanítói.

A talán el is feledett kis csángó fiu most, hirtelen mindenkinek kedvencz Pistája lön. Barátai, köztük első sorban Buna Sándor, Boreza Mihály, dr. Otrobán Nándor, Kenyeresék, Tais most pécsi nyomdatulajdonos, Pap György és oly sokan körülte egy kis kört alkottak, kik között vidám hangulatát visszanyerve, sokszor felcsendült a pohár a nemzet sebb napjaiért... s felhangzott az:

„Bort igyunk mi és szeressünk
Szép leányt és egy barát,
E háromnál a nagy Isten
Jobbat, szebbet mit sem ad!

Ugy látszik, hogy itthon töltött napjaiban komolyan foglalkozik avval az eszmével, hogy magának nyugalmas életpályát biztosítson, s bár, mint mondják a hosszafalusi segédlelkész állomás fel is volt neki ajánlva, ezt nem fogadta el; egész emberre, pályáján szakköltő akarta magát felküzdeni s erősen el is határozta, hogy a külföld egyetemeit fogja látogatni.

(Folytatása következik.)

palota stb. vagy a főváros színterére s hasonló fény-
üzési dolgokra elpazarolni.

A vasuti hálózat tökéletesítése mindenesetre sok
pénzbe került. Megengedjük itt is, hogy a közlekedési
eszközök tökéletesítése egy jó államháztartás főfeladata.
— Csak hogy azáltal kereskedelem s ipar valóságban
emeltessék is. De ha, mint nálunk némely esetben, ál-
lamvasutvonalakat csak befolyásos magnások protek-
ciója alapján építik, ha kereskedelem és ipar szállí-
tási és fogalmi adók által károsítatnak, ha vasutak
megszerzésénél rendkívül hátrányos szerződések köt-
tetnek, ha az egész vasuti tariffa-politika egészen fel-
fordított, ha egész iparágak semmisítettek meg elhi-
bázott kereskedelmi politika által, úgy a borzasztó
befektetések előnyei vasutainknál nagyon szerény mér-
tekre szűnnek alá.

Hogy a tanügy terén sok történt, az sem tagad-
ható. Fajdalom, ennek a nem magyar lakói Magyar-
országnak nem örövendhetek; mert az a mi történt,
kizárólag magyar iskolákért történt s nagy pazarlással,
a mennyiben nagy előszeretettel magyarosítási szán-
dékából ép oly vidékeken állítottak magyar iskolák,
hol épséggel nem szükségesek.

A közigazgatás terén Tisza a közigazgatási bi-
zottság szörnyszülöttjét s a főispánok omnipotenciáját
teremtette. Ezen a téren tehát nem haladás, hanem
határozott hanyatlás konstatalható.

Vajjon volt-e évszázadok óta valaha a ma-
gyar állam úgy kívülről, mint belülről tisztelve, —
mint ma? Kívülről talán igen. — Befelé azon-
ban Tisza magyarosítási politikája szerencsére oda-
hozta, hogy több az ország lakóinak felénél idegennek
tekinti magát, sőt hogy a lakosság egy része valóban,
ha nem is a magyar állam, de a magyarság ellensé-
gévé lett. Lehet-e ily államról azt mondani, hogy tis-
telve van befelé?

Tisza tagadja az általános elszegényedést. Lehet,
hogy a főváros virágzásban van, de ez a vidék költ-
ségére történik. Jöjjön csak Tisza egyszer Brassóba.
Itt láthatja, hogyan szegényedett el a szorgalmas ipa-
ros, mint pusztulnak a posztós rámak, a ötéltverők
tönkretéve, a gyapjuszövők, harisnyakötők stb. pusztu-
ló félben. A jómódu iparosból proletárius lett.

Tisza még azon állítást is kockáztatni meré-
szeli, hogy a deficit jelenleg nem nagyobb, mint bár-
mikor 1875 előtt. Ily állításhoz mégis nagy
merészség kell.

Ezek a főbb pontok. Jövő számunkban megfele-
lünk reájok.

Hazánk a keleti kereskedelemben.

— Különös tekintettel Erdélyre. —

Szterényi József tanulmánya.
(Vége.)

Mindezek után van szerencsém tehát következő
javaslatokat a t. Országos Értekezletnek szíves figyel-
mébe ajánlani:

Mondja ki a t. Országos Értekezlet, hogy:

I. feliratot intéz földmivelés-, ipar- s kereskede-
lemügyi miniszter urhoz, kérve, hogy Romániával csak
hazánk speciális érdekeinek megfelelő vám- és keres-
kedelmi egyezmény kössék és pedig olyképen, hogy
hazánk iparczikkeire, — tekintettel azok kezdetleges,
nehéz voltára — specifikus vámok alkalmaztassanak,
— másrészt biztosítottassanak allattvalóink a romániai
vásárokon való különféle zsarolások ellen;

II. keleti kereskedelmünk emelésére rendkívüli
fontosnak tartja, hogy a nagyobb ipari központokat
képező városokban, de a keleti tartományok határához
közel feltétlenül, árucarnokok létesítsenek, melyek
összegyűjtve az iparosok készítményeit, gondoskod-
janak a forgalomba hozatalról; tekintettel azonban
arra, hogy ezek létesítéséhez a kormány támogatása,
esetleg kezdeményezése szükséges. — feliratot intéz
földmivelés-, ipar- s kereskedelmi miniszter urhoz,
melyben figyelmét az árucarnokok eszméjére felhívja,
— egyúttal azonban az „Árucarnokok szerepét a ke-
reskedelemben” a jövő évi kongresszus önálló tárgyaúl
tűzi ki;

III. feliratot intéz a földmivelés-, ipar- és keres-
kedelmi miniszter urhoz, melyben utalva a keleti tar-
tományokban lévő konzulatusaink hiányára, kereske-
delmi szempontból kéri, hogy konzulatusaink szélesebb
kereskedelmi ügykörrel ruháztassanak fel, illetőleg a
konzulatusok mellé egy külön kereskedelmi ügynök —
ellátva teljes áruminta-raktárral, állíttassék.

IV. feliratot intéz egyrészt a pénzügy-, másrészt
a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter
urakhoz, hogy az elvámolási visszaéléseknek elejét
veendő, a határszéli vámhivataloknál a szerződött
kormányok által hitelesített mintagyűjtemények he-
lyeztessenek el;

V. felhívja egyrészt a földmivelés-, ipar- és ke-
reskedelmi miniszter ur figyelmét hazai, nevezetesen

erdélyi iparczikkeinknek nemcsak a keleten, hanem
ittthon is forgalomban lévő hamisítványaira, — másrészt
óhajtáná, ha iparunk védelméről a kereskedelemben a
jövő kongresszus külön tárgy gyanánt foglalkoznék;

VI. óhajtandónak tartaná, ha kereskedő ifjusá-
gunk, mint a jövő kereskedelem örökösei, közelebből
ismerkednék meg a keleti viszonyokkal s azok nyelvét
már ittthon elsajátítaná, mivégből szükséges volna, ha
évenként néhány ifju kereskedő tanulmányuttra küldet-
nék a keleti tartományokba s kereskedelmi szakiskolá-
ink — különösen az erdélyi részekben — a keleti
nyelveket kötelező tantárgyak gyanánt felölelnék. E
célból állami ösztöndíj létesítésére megkeresi a föld-
mivelés-, ipar- s kereskedelmi miniszter urat, — hoz-
zájárulásra felkéri az erre hivatott kereskedelmi körö-
ket, mint a „magyar kereskedelmi csarnok”-ot, a
„Lloyd társulat”-ot, „Országos iparegyesület”-et stb.
— Ugyanekkor feliratot intéz a vallás- és közoktatási
miniszter urhoz a keleti nyelveknek a kereskedelmi
szakiskolákban való tanítása tárgyában;

VII. feliratot intéz a közmunka- s közlekedési
miniszter urhoz, felhiva figyelmét az Olt hajózhatóvá
tételére, kérve egyúttal, hogy — a mennyiben a ha-
józást a szabályozásnak kell megelőznie — szükség
esetében, a vízjogi törvény adta jogánál fogva, az Olt
szabályozását hivatalból is rendelje el;

VIII. tekintettel arra, miszerint kereskedelmünk
hivatása, az összes keleti tartományokban tért foglalni
s hogy az erdélyi iparczikkék sem Szerbia-, sem Bul-
gár- a-, sem Bosznia-Hercegovinában addig tert foglal-
hatni nem fognak, míg a vasuti szállítási díjak kellő
mértékig nem mérsékeltek, feliratot intéz a köz-
munka- s közlekedésügyi miniszter urhoz, hálás köszö-
netének adva kifejezést azon meleg támogatásért, mely-
ben iparunkat eddig is részesítette, kérve egyúttal, hogy
a jelenben érvényes, rendkívül mérsékelt közvetlen
díjtételek Szerbiába s Bulgáriába állandósítottassanak és
a nyerstermékeknek Erdélybe való szállítására hasonló
díjtételek alkalmaztassanak.

Ugyanekkor az értekezlet óhajtandónak tartja,
hogy a jövő évi kongresszus külön tárgy gyanánt fog-
lalkozzék a közlekedési eszközök behatásáról az iparra
és kereskedelemre;

IX. végül pedig felhívja a magas kormány figyel-
mét iparunk emelésére, egyrészt nagyobb töke befek-
tetése, másrészt szakértő iparos és kereskedő elem ne-
velése, valamint a Székelyföld természeti kincseinek
kiaknázását előmozdítani hivatott vasutak ügyére, mely
tárgyakat szintén felölelteni óhajtáná a jövő évi kon-
gresszus által.

Ezeket tartanám szükségesnek igen tisztelt Or-
szágos Értekezlet úgy hazai, mint keleti kereskedelmünk
emelésére.

Helyi és vidéki hírek

Szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk irodája
mától kezdve Nagy- és Czérna-utca sarkán (Papp
Ferencz ur butorraktára fölött) I. emeleten van.

Mai számunkhoz t. előfizetőink számára postautalványt
mellékelünk, s kérjük ezek felhasználásával az előfizetés szí-
ves mielőbbi megújítását, valamint az esetleges hátralékok szíves
mielőbbi beküldését.

Meghívó. Az E. M. K. E. brassómezei fiókegy-
let e választmányának t. választott és virilis tagjait van
szerencsénk ezennel tisztelettel meghívni a f. hó 30-án,
pénteken d. u. pont 2 órakor a magyar kaszinó he-
lyiségében tartandó ülésre. Tárgyak: 1) Jegyzőkönyv
felolvasása. 2) Jelentés a központi közgyűlésről. 3) A m.
k. áll. közép ipariiskola átírata. 4) Veszprémy Ida óvó-
nő kérvénye. 5) Központ évi jelentése. 6) Kereskedő-
ifjak egyletének kérvénye. 7) A fiók közgyűlés tartása.
8) Pénztárvizsgáló bizottság kiküldése. 9) Magyar ke-
reskedők társulatának kérvénye. 10) Kollár Ilona óvó-
nő véglegesítése. 11. Netaláni indítványok. — Brassó,
1887. szept. 24-én, Koós Ferencz elnök. Szterényi
József, jegyző.

Városi közgyűlés volt tegnap délután. Törszűke
s a gyűlés késő befejezte miatt csak jövő számunk-
ban referálhatunk róla.

Megyei ügyek. Brassóvármegye állandó választ-
mánya tegnap ülést tartván, megállapította a jövő évi
megyei költségvetést, mely egyúttal kihirdettetett, hogy
a jövő hó folyamán tartandó közgyűlésen még tár-
gyalható legyen.

Gyűlés. A Brassói kereskedelmi és iparegyesü-
let október 1-én, szombaton este 7 órakor új helyi-
ségében, Nagy- és Czérna-utca sarkán (Papp
Ferencz ur butorraktára fölött) I. em. választmányi
ülést tart. A gyűlésnek sok igen fontos tárgya van.
A vál. t. tagjai pontos megjelenésre kéretnek. Vendé-
gek szívesen láttatnak.

Az első hangverseny. Az őszi idény első hang-
versenyét a magyar kereskedő ifjak és a szépítési egy-
let közösen rendezik és pedig oly közreműködéssel,
minőket egy csoportban eddig ritkán láthattunk még

Brassóban. Az estély október 8-án fog tartatni a két
egylet javára. Női közreműködők lesznek: Dr. Kab-
debó Ferenczné, Giesel Julia, Brennerberg Viktorin s
Malcher Adél urnők. Férfiak: Dr. Matyeka Károly;
Stenner Frigyes; Jaschik Gyula; Zinz, Weiss, Nagy
és Poschl urak. — Egytől-egyig városunk művészei-
nek díszel. —

Esküvők. Dr. Vajna Gábor, városunk ügyvédi
karának legfiatalabb, de egyik legtehetségesebb tagja,
október hó 4-én d. u. 4 $\frac{1}{2}$ órakor vezeti oltárhoz a
Ferencz rendi szerzetesek helybeli templomában, Hartel
Juliska k. a.-t, Hartel Ferencz derék polgártársunk,
kedves és szeretetreméltó leányát. Haluskay András,
jó névnek örvendő kalapos október 8-án d. u. 4 órakor
tartja esküvőjét a róm. kath. plébánia templomban
Kamaryt Lujza kisasszonnyal, Kamaryt János helybeli
jőnévű kereskedő kedves leányával. Áldás kísérje e
két frigyet!

Megsemmisített árverés. A kir. tábla — mint
értesülünk — megsemmisítette a Bartha István házá-
nak árverését.

Román vámszerződés. A romániai gazdaközönség
között egy kérvény körözöttik aláírás végett, melyben
a kormány felkértek, sürgősen megkötni Ausztria-
Magyarországgal a vámszerződést.

Unitárius istentisztelet lesz vasárnap délelőtti
10 órakor az ev. ref. templomban, mely alkalommal
az uri szent vacsora is ki fog osztatni a híveknek.

Vetemény s gyümölcskiállítást szándékozik ok-
tóber 9-től 16-ig rendezni Brassóban a barczasági
kerületi gazdasági egylet.

Muresán Jakab, a brassói róm. kath. gimnázium
volt igazgatója, a „Gazeta Transilvaniei” kiadótulaj-
donosa ma éjjel 80 éves korában meghalt.

Rendőri hírek. Lopás. Kedden d. u. a Szent-
lélek-utca egyik házából, az illető lakó távollétében
egy ezüst tej- s kávékanalat loptak el, mialatt a cse-
léd s kutra ment vizért, nem zárva be a konyhaaj-
tót. A gyanu egy cigánytérhel, ki egész napon
át a házban időzött, viselt ruha vásárlási szándék
ürügye alatt.

Lótenyésztés. Szebenmegye lótenyésztő-bizottmá-
nyi elnöke, Konner József, lemondván, az ottani me-
gyei bizottmány Thallmann Gusztáv alispánt választ-
totta helyébe.

Kerékpár-sport. A Brassóban alapított „Villám”
kerékpár-egylet új, 2000 m. terjedelmű pályát
megnyitván s. p. a nagy-utca sarkán, szemben a
Mehsner-féle vendéglővel, ezennel meghívja részvételre
ezen sport összes barátait, különösen azon urakat, kik-
nek ülő foglalkozásuk lévén, ezen sport már egész-
ségi tekintetből is előnyös volna. Ujjonnan belépő ta-
goknak egy oktató-gép áll rendelkezésükre csekély díj
mellett. Belépési jelentkezéseket elfogadnak: Harczós
I., elnök. (Fekete-utca 408.) Fischer S., látszerész,
pénztáros. (Buzasor.) Rézer A., vezető, sónagyraktár,
(Nagy-utca.)

Székely kiállítás. Az E. M. K. E. által f. évi
augusztus hó végén rendezett székely kiállításról igen
érdekes jelentést közöl a „Közg. Ért.” utolsó száma
Szász Róbert min. titkár tollából. A jelentés így vég-
ződik: „Csak azt kívánom még örömmel konstatálni,
hogy a székely megyék a központtól való távolságuk
s rossz közlekedési eszközök dacára is együtt haladni
látszanak az ország többi részeivel.”

Elvesztett idei szeptember 26-án egy a szentlélek-
utczától a piacon, klastrom-utczán, sétatérén az alsó-
ujtöczáig tett séta alkalmával egy gyémántgyűrű. Az,
ki e gyűrűt a t. főkapitányságnál átadja, a tárgy ér-
tékeinek felét kapja jutalmul.

A nemzeti színház jubileuma. Ma és holnap ün-
nepli a nemzeti színház ötven éves fennállásának ju-
bilaumát. Az ünnepi előadáson király ő Felsége is
meg fog jelenni.

A Deákszobor leleplezési ünnepélye király ő Fel-
sége jelenlétében részvétele mellett ma d. e. tartatik
Budapestben. Az ünnepély lefolyásáról jövő számunk-
ban referálunk.

Románia-kincsesbánya. Mióta a vámháboru köz-
tünk és Románia között kitört, a mi iparosaink s mun-
kásaink kincses bányának tartják Romániát. Nem-
csak az erdélyi részekből vándoroltak ki sokan és ke-
resik még mindig fel a belföldet, hanem még Sze-
gedről s vidékéről is nagyon sokan vándoroltak be.
— Csak hogy ezeknek keserűen kellett csalatkozniuk,
mert Románia minden inkább, mint — kincses-
bánya. — A kivándoroltak nyomorkodnak ott s szí-
vesen jönnének haza, ha volna miből. — A sze-
gediek azonban sehogy sem maradnak benn. Szegények
nem tudtak annyit sem keresni, mint otthon, — pe-
dig szeretnek dolgozni. — A mult héten mintegy ötven
család jött haza s tegnapelőtt ismét 43 érkezett Bras-
sába. Szegények per pedes apostolorum jöttek. Egy
részük lovacskát vásárolt odabenn, hogy könnyebben
jöhessen haza, de ezt meg vám fejében tartotta vissza
a fináncz, mert nem volt, miből vámot fizetni. Sze-
gények ott nyomorkodnak a vasuti vendéglőben és
panaszolják sorsukat. „De bizony nem mennek ők
többet abba a csuf országba!” — Ne is menjen senki,
mert ott a magyar ember éhen hal! — Bár szegények
sorsa intő példaul szolgálja a mi iparosainknak s
székely testvéreinknek!

A kolozsvári rendőrség figyelmébe. Elismerjük, hogy a kolozsvári rendőrségnek sok dolga volt a királylátogatás alkalmával, mindazonáltal nem hagyhatjuk figyelmen kívül többeknek azon hozzánk intézett panaszát, hogy a kolozsvári rendőrség a királylátogatások alatt abszolút nem ellenőrizte a bérkocsisokat, kik hallatlan zsarolást, valóságos rablást vittek véghez az idegeneken. A vendéglők egy részében az ételek ára fel volt emelve. Szállás! erről ne is beszéljünk! Hallatlan zsarolás volt — ismételjük — az, a mit az idegenekkel Kolozsvárt a vendéglősök és a bérkocsisok megcselekedtek. Azt hiszi a rendőrség, hogy nagy hasznára van ez a városnak? Némescsak, hogy hasznára nincs, hanem szegényére válik!

Önműködő főzőkészüléket talált fel Stuttgartban egy német atyafi, melyet már szabadalmaztatott is. Gazdaasszonyok! nem kell többé a meleg kályhánál kinlódnotok!

Közigazdaság.

A vetések állása az erdélyi részeken, szept. 20-ig.

— Hivatalos jelentés. —

Tengeri. A múlt héten szörványosan előfordult esőzés a fejlődésben megkésített tengerin nem sokat segített. Brassó, Fogaras, Háromszék és N.-Küküllőme-

gyekben középtermést remélnek, másutt középen jóval alulit.

Hüvelyesek és kerti vetemények. Beszterce, Brassó, Csik, Háromszék és N.-Küküllőmegyében a zab és borsó kielégítő termést adott, a többi megyékben nagyon gyengén sikerült; Fogarasmegyében jó káposztatermést mutatkozik.

Burgonya. Háromszék és Udvarhelymegyében jó, általában pedig csak középtermést remélnek. Csikmegyében apró gumóval bír és rothad.

Kender és len. Alsó-Fehérmegyében kevés és apró, Udvarhelymegyében közép, Háromszékmegyében jó hozamot adott.

Répa. Általában mindenütt apró és fejletlen, gyenge középtermést ígér.

Mesterséges kaszálók. A luczerna és lóhere általában silány harmadkaszálást adott. Brassómegyében az egerek nagyon elszaporodtak és sok kárt tesznek benne.

Sarju. A sarju betakarítása most van folyamatban, az eredmény igen gyenge, csak a vizenyösebb réteken és kertekben adott gyenge középtermést.

Szőllő. A-Fehérmegyében helyenként ragyás, érik, középtermés remélhető. Hunyadmegyében nagyobbra fejletlen, apró és nehezen érik, középen aluli termést ígér. K.-Küküllőmegyében jól fejlődik, érik,

jó bortermésre van kilátás. N.-Küküllő-, Maros-Torda és Szolnok-Dobokamegyékben lassan érik, a termés közepszerű lesz, de részben azon aluli is.

Gyümölcs. Kielégítő termést ígér.

Állategészségügy az erdélyi részeken szept. 13—20-ig.

— Hivatalos jelentés. —

Himlő. Háromszékmege Köpecz és Miklós községeiben. Kis-Küküllőmege Küküllővár és Alsó-Kápolna községeiben.

Lépfene. Brassómege Földvár községében. Csikmege Gy.-Szt.-Miklós községében. Szebenmege Talmács községében.

Rühkór. Beszterce-Naszódmege Földra községében.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. szeptember hó 29-én.

Román papírpénz a 20 frankos	8.68 vétel	8.70 eladás
ezüstpénz a 20	8.62	8.66
Napoleon d'or (aranypénz)	9.94	9.96
Török lira	11.27	11.29
Arany	5.87	5.89
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 7285.—1887.

(391) 1 2

Hirdetmény.

A tekintetes városi képviselőtestület a felsőbb helyen jóváhagyott városi szabályozási terv szerint a Nagy-utca sarka s Klastrom-utca közötti területen fekvő 14. 15. s 16. számú, az ezelőtti város gödröt képezett három építési telket vagy egyenként, vagy együttesen a legközelebbi ígérőnek szándékozik eladni.

Ennélfogva felhivatnak ezennel a venni szándékozők, hogy írásbeli, lepecsételt ajánlataikat, melyekhez az ajánlott vételár 10%-ának, mint óvadéknak mellékelve kell lennie, f. évi október 13-ikán déli 12 óráig Hintz Ernő városi gazda urnál benyújtani.

Az ajánlatokban a felajánlott vételárnak számokkal és betűkkel, ugyancsak a venni szándékelt parcellák számának is kell kiírva lennie, — valamint határozott kijelentése annak, hogy ajánlattevő ismeri ugy az ajánlást, mint vásárlási feltételeket és így azoknak minden tekintetben feltétlenül aláveti magát.

A beérkezett ajánlatoknak bizottsági felbontása f. évi október hó 13-án, délután 3 órakor fog a városi gazdasági hivatal hivatalos helyiségében megtörténni. Azon határidőig ugy az ajánlattételi, — valamint eladási, illetve vásárlási feltételek, ugyancsak a város szabályozási terve is betekintés végett a városi gazdasági hivatal helyiségében vannak közszemlére kitéve.

Brassó, 1887 szeptember 24-án.

A városi tanács.

Lakásváltoztatás!

(392) 1-6

Dr. Pawelka Ernő,

az összes orvosi tudományok tudora szent-Mihály-naptól kezdve Nagy-utca 492. szám alatt (Nowotny-féle ház) I. emeleten lakik.

Rendelési idő:

naponként délutáni 2 órától 4 óráig.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lőpécébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyított háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszér is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségbe nem kerül.

En, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, — uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétel mellett az egész világra.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 10—20

király-utca 26. szám alatt.

Legújabb! Préservatives Legújabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívok mindéig a bevitel nehézségei miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki megbízások rögtön, után-vét vagy az ár beküldése mellett fogatósí-tatnak. Árak tucatanként 3—4—5—6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: Angol gyári raktár Buda-pesten, Deák Ferencz-utca 17. sz. az udv. balra.

A kereskedelmi és iparegyesület irodája mátol fogva

a Nagy- és Czérna-utca sarkán

(Papp Ferencz ur butorraktára fölött)

I. emeleten van, hol naponként d. e. 9—11 óráig tartatnak hivatalos órák. A helyiséget a tagok egész napon át s este is használhatják.

Ezen helyiségváltozásról ez uton értesíti a tagokat az elnökség.

Eladó

egy teljesen jó, kétfogatu tüzi fecskendő,

különösen ajánlatos községi fecskendőnek. — Bővebbet Zikéli Henriknél, Nagy-utca 501.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

című szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő heti'ap, folyó évi október hó 1-ével **tizedik évfolyamába** lép. Egy évtized nagy idő még az ember életében is, de még nagyobb egy magyar szépirodalmi lap életében. A „Képes Családi Lapok” ez évtized alatt való-ságos irodalmi kincsét szolgáltatott a magyar és külföldi írók tárából az olvasó közönségnek. És ez korántsem túlzott állítás, mert egyedül csak kilenczedik évfolyam, a mellékleteket, divatképeket számba sem véve, 147 neves írótól 3 regényt s 242 kisebb szépirodalmi munkát és 107 neves művésztől 160 képet tartalmaz. Oly szellemi kincs ez, a melyet tiz annyiért se lehetne megszerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapok”-nak az ára. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyamában is a legolcsóbb, legelénkebb s legértelmesebb szépirodalmi lapja leendő a magyar hírlapirodalomnak, s ép oly nemes és izlésteljes irányban szerkesztetik, mint eddig. Élénk-ség és változatosság tekintetében azonban túl fogja szárnyalni az eddigi évfolyamokat, más szóval: oly szépirodalmi, mulattató és ismeretterjesztő olvasmányokkal látja el olvasóit, a melyek valóban művelők, izlésfejlesztők, eszme- és érzelemnemesítők s minden szépirodalomban számot tesznek. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyama a szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő közleményeken kívül még két érdekes regénnyel („A kinek nincs istene” és „Hűségért hűséget”) kedveskedik olvasóinak. „Nő a házbán” című melléklete divatképeivel ezután is hű titkára lesz a háztartás s a divat terén hölgyeinknek, miért is tisztelettel kéri különösen hazánk hölgyei-nek hathatós támogatását s eddigi kilencz éves előfizető'nek pártfogását a „Képes Családi Lapok” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

— Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr, mely összeg Málnér Vilmos kiadóhivatalába Budapest, (IV. papnövelde-utca 8.) küldendő. Mutatónyiszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.